

Oponentský posudek

MATASOVÁ-WOLFOVÁ, Jitka. *Svatost večeře Páně v Církvi československé husitské*.
Bakalářská práce. HTF UK: Praha, 2009. 64 s.

Vedoucí práce: ThDr. Jiří Vogel, Th.D.

Oponent: Pavel Kolář, Th.D.

Předložená bakalářská práce je přehledně rozdělena do tří kapitol, ve kterých autorka mapuje systematickou reflexi svátosti večeře Páně třemi generacemi teologů CČS(H). Každé generaci je věnována jedna kapitola.

První kapitola je zaměřena zejména na dílo K. Farského a A. Spisara, autorů zakladatelské generace vedené intencemi katolického modernismu a liberální teologie. Autorka dobře postihuje skutečnost, že reflexe tématu svátosti večeře Páně je výrazně apologetická, a to s ohledem na celkovou dějinnou a kulturní situaci CČS.

Druhá kapitola se soustředí na celkovou proměnu způsobu, jakým je téma svátosti večeře Páně promýšleno druhou generací teologů CČS, ovlivněnou výraznou orientací na filosofii dialogu, personalismus a biblická studia. Autorka se věnuje zejména Zd. Trtíkovi, (biblický personalismus), O. Rutrlého a J. Mánka. Teologové této generace rovněž otevřeli cestu k novému promýšlení křesťanské tradice, vyjádřené zejména usneseními sedmi ekumenických koncilů. Jejich zájem se rovněž soustředí na reflexi české reformace a její význam pro soudobé směřování CČSH.

Třetí kapitola tematizuje společné dílo teologů a teoložek třetí generace CČSH (s přesahem do generace čtvrté). V popředí zájmu stojí důraz na ekumenický dialog a ekumenickou otevřenost CČSH (M. Salajka, A. Ebertová). Nově je zhlédnut fundamentální význam reflexe tajemství Trojice a ontologie (Zd. Kučera). Značné úsilí je věnováno práci na reformě Liturgie K. Farského a bohoslužebného života CČSH (časté přijímání věřících).

Ke nepřehlédnutelným kladům práce patří **systematičnost**, s níž autorka vyhledávala a propojovala jednotlivé prameny, **přehlednost**, s níž získaný materiál uspořádala tak, aby zřetelně vynikly s ohledem na zvolené téma jak základní intence jednotlivých generací, tak i jejich vzájemné vztahy, napětí a navazování. Je rovněž povzbuzující pro HTF, že se autorka opírala ve své práci o magisterské diplomové práce studentů HTF, kteří se již tématu dříve věnovali (zejména M. Skočdopole). V této oblasti prokázala autorka vysokou míru kompetence.

Pramenný materiál pochází převážně z článků a studií v Náboženské (Teologické) revue. Metoda jeho zpracování je pak velmi blízká metodě uplatněné T. Halíkem v knize *Víra a kultura*. Praha 1995, ve které se zaměřil na tematickou a kontextuální analýzu článků exilových Studií.

Otázky k diskusi a obhajobě

Právě tato metoda vedla k tomu, že autorka práci založila mimo jiné na velmi dlouhých přímých citacích z jednotlivých studií (dle mého odhadu zabírají citace více než 1/2, snad až 2/3 práce), které mají dokládat stanoviska jednotlivých teologů. Svůj náhled (své porozumění) pak uplatnila **tučným vyznačením** některých vět v citacích (aniž by uvedla, že jde o její zvýraznění) a z pravidla kratším komentářem. Tento způsob práce však velmi znesnadňuje rozpoznat, nakolik je autorka schopna skutečně samostatně postihnout a vyjádřit základní myšlenky citovaného textu. Mohla by autorka podrobněji zdůvodnit, proč se rozhodla pro tento způsob zpracování tématu?

Ačkoli autora neopomíjí zmínit původní liturgickou tvorbu CČS(H) a její vývoj v kontextu diskusí na stránkách N/T R, nikde z liturgické tvorby necituje, aby ukázala na

vzájemnou provázanost liturgického života a jeho systematické reflexe. Může zdůvodnit, co ji k tomuto rozhodnutí vedlo?

Celkově je však práce výtečná a navrhuji její ocenění známkou **výborně (1)**.

Pavel Kolář